

רשומות

קובץ התקנות

10 במאי 1962

1308

ר באייר תשכ"ב

צמוד

1872	תקנות לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים) (תיקון), תשכ"ב—1962.
1872	תקנות מילוח קצר מועד (סדרה פ"ה), תשכ"ב—1962.
	תקנות העיריות (מכרזים ודרכי הזמנתן וקבלתן של הצעות מחירים) (תיקון מס' 2), תשכ"ב—1962.
1874	תקנות הניקיון וההגנה מפני שטפונות (תקציבים והנהלת חשבונות) (תיקון), תשכ"ב—1962.
1875	תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח מפני פגיעה בעבודה) (תיקון מס' 2), תשכ"ב—1962.
1876	תקנות הביטוח הלאומי (אמהות) (תיקון מס' 2), תשכ"ב—1962.
1876	צו הביטוח הלאומי (שינוי מענק הלידה) (מס' 2), תשכ"ב—1962.
1877	צו הביטוח הלאומי (שינוי שיעורי הקיצבה המשפחתית), תשכ"ב—1962.
1877	צו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים מסויימים) (תיקון מס' 2), תשכ"ב—1962.
1878	רשיון יצוא כללי (תיקון), תשכ"ב—1962.

מדור לשלטון מקומי

1878	חוק עזר לנהריה (הסדרת גדר חיה), תשכ"ב—1962.
1880	חוק עזר לעכו (שימור רחובות), תשכ"ב—1962.
1882	חוק עזר לגזר (מודעות ושלטים), תשכ"ב—1962.
1885	חוק עזר ליקנעם (שחיטת עופות), תשכ"ב—1962.
1887	חוק עזר לעיריורתאל-עפולה (הוצאת אשפה), תשכ"ב—1962.

חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו—1955

תקנות בדבר חוקרי נוער

בתוקף סמכותי לפי סעיף 12 לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו—1956¹, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 5 לתקנות לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו—1956², יבוא:
5. נדרש חוקר נוער להתייצב בבית משפט ונענה והוא עובד המדינה או עובד רשות מקומית לא יצוה בית המשפט לשלם לו שכר בטלה.
השם: חוקר נוער
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים) (תיקון), תשכ"ב—1962”.

החלפת
תקנה 5

השם

כ"ח בניסן תשכ"ב (2 במאי 1962)
(תפ 70602)

דב יוסף
שר המשפטים

¹ ס"ח 184, תשט"ו, עמ' 96.
² ק"ח 592, תשט"ו, עמ' 640; ק"ח 729, תשי"ו, עמ' 1871.

חוק מילווה קצר מועד, תש"ך—1960

תקנות בדבר הוצאת סדרת איגרות חוב ותנאיה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 2, 5, 13 ו-14 לחוק מילווה קצר מועד, תש"ך—1960¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. ביום ו' באייר תשכ"ב (10 במאי 1962) תוצא סדרת איגרות חוב שסך כל שווייה הנקוב יהיה שבעה מיליון לירות, והיא תסומן פ"ה/6 ותכונה „מילווה קצר מועד, תש"ך—1960, סדרה פ"ה/6”.
2. איגרות החוב יוצאו כאיגרות חוב למוכ"ז ויהיו בנוסח שבתוספת. איגרות החוב אשר ישאו דמות חתימותיהם של שר האוצר והחשב הכללי, יחתמו בנוסף לכך גם על ידי אחד מהאנשים המורשים לחתום בשם המינהלה.
3. איגרות החוב יוצאו בשווי נקוב של 500, 1000 או כפילה של 1000 לירות.
4. איגרות החוב ישאו ריבית של 6% לשנה.
5. איגרות החוב ייפדו בסכום שוויון הנקוב ובתוספת הריבית המשתלמת עליהן, בתום 181 יום מיום הוצאת הסדרה. איגרות החוב לא ישאו ריבית לאחר מועדי פדיוןן.
6. השווי הנקוב של כל איגרת חוב והריבית המשתלמת עליה ישולמו לכל מי שימסור למינהלה את איגרת החוב.

הוצאת סדרת
איגרות חוב

סוג איגרות
החוב ונוסחן

השווי הנקוב

שיעור הריבית

מועדי פדיון
איגרות החוב
ותשלום הריבית

רכי פדיון
איגרות החוב
ותשלום הריבית

¹ ס"ח 310, תש"ך, עמ' 48; ס"ח 369, תשכ"ב, עמ' 76.

רכישת איגרות
חוב והעברתן
מכלי הוצאת
איגרות

מכירת איגרות
חוב

השם

7. נרכשו איגרות חוב על ידי מוסד בנקאי או הועברו ממוסד בנקאי אחד למשנהו, ושאלת המינהלה, על פי בקשתם של מוסד בנקאי או של שני מוסדות בנקאיים, לנהל רישום של איגרות חוב שנרכשו או שהועברו כאמור מבלי להוציא את איגרות החוב.

8. איגרות החוב יימכרו באמצעות בנק ישראל, בנק הדואר או מוסד בנקאי.

9. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מילווה קצר מועד (סדרה פ"ה), תשכ"ב—1962".

תוספת

(נוסח איגרת החוב)

(תקנה 2)

מדינת ישראל

סדרה פ"ה/6

מס' סידורי.....

מילווה קצר מועד, תש"ך—1960

איגרת חוב למוכ"ז נושאת ריבית של 6% לשנה
לירות.....

1. איגרת חוב זו מוצאת בהתאם להוראות חוק מילווה קצר מועד, תש"ך—1960, והתקנות שהותקנו על פיו והנוגעות לסדרה האמורה.
 2. השווי הנקוב של איגרת חוב זו בצירוף הריבית המשתלמת עליה בסך..... יושלם בתום 181 יום מיום הוצאת הסדרה האמורה לכל מי שימסור אותה למינהלה.
 3. הריבית המשתלמת על איגרת החוב תהא פטורה ממס הכנסה חוץ מן המס שיש לנכותו במקור ושלא יעלה על 25%.
- תאריך ההוצאה.....

ממשלת ישראל

האוצר

.....
החשב הכללי

.....
שר האוצר

בנק ישראל

.....
חתימה

לוי אשכול
שר האוצר

ב' באייר תשכ"ב (6 במאי 1962)
(חמ 72112)

פקודת העיריות, 1934

תקנות בדבר מכרזים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 94 ו-134 לפקודת העיריות, 1934, אני מתקין תקנות

אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות העיריות (מכרזים ודרכי הזמנתן וקבלתן של הצעות מחירים), תש"ד-1959²

תיקון תקנה 1

(1) בפסקה (2), אחרי פסקת משנה (ב) יבוא:

„(בב) המקרקעין מועברים לרשות אדם שהתחייב לפתח אותם תוך זמן שקבעה העיריה ובהתאם לתכנית בנין ערים החלה עליהם, אם מועצת העיריה ביקשה לגביהם ברוב של שני שלישים מחבריה לשחררה מחובת עריכת מכרז ושר הפנים אישר את בקשת העיריה לאחר שנוכח שבנסיבות הענין עריכת המכרז לא תביא תועלת.”

(2) פסקה (10) — בטלה.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות העיריות (מכרזים ודרכי הזמנתן וקבלתן של הצעות מחירים) (תיקון מס' 2), תשכ"ב-1962.”

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

י"ג בניסן תשכ"ב (17 באפריל 1962)
(חמ 765000)

¹ ע"ר 1984, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1; ס"ח 291, תשי"ט, עמ' 228.
² ק"ת 959, תש"ד, עמ' 215; ק"ת 1202, תשכ"ב, עמ' 82.

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח-1957

תקנות בדבר תקציבים והנהלת השכונות על ידי רשויות ניקוז

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 46 ו-63 לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח-

1957, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 47

1. בתקנה 47 לתקנות הניקוז וההגנה מפני שטפונות (תקציבים והנהלת השכונות), תשכ"א-1961², אחרי תקנת משנה (ב) יבוא:

„(ג) הרשה הנציב לגזבר הרשות להכין דו"ח כספי לתקופה של שלושה חדשים וליושב ראש הרשות להגיש את הדו"ח האמור בכל רבע שנה, יחולו הוראות תקנות המשנה (א) ו-(ב), בשינויים המחוייבים לפי הענין.”

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הניקוז וההגנה מפני שטפונות (תקציבים והנהלת השכונות) (תיקון), תשכ"ב-1962.”

השם

משה דיין
שר החקלאות

כ" בניסן תשכ"ב (24 באפריל 1962)
(חמ 751302)

¹ ס"ח 236, תשי"ח, עמ' 4.
² ק"ת 1089, תשכ"א, עמ' 722.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

תקנות בדבר ביטוח מפני פגיעה בעבודה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 38 ו-115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953, אני

מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת הראשונה לתקנות הביטוח הלאומי (ביטוח מפני פגיעה בעבודה), תשי"ד—

תיקון התוספת
הראשונה

1954² —

- (1) בקבוצה 12, בסעיף סיכון 120, במקום "2.7" יבוא "2.5";
- (2) בקבוצה 21—22 —
 - (א) בסעיף סיכון 212, במקום "1.6" יבוא "1.3";
 - (ב) בסעיף סיכון 215, במקום "1.0" יבוא "0.75";
 - (ג) בסעיף סיכון 216, במקום "1.3" יבוא "1.0";
 - (ד) בסעיף סיכון 218, במקום "1.3" יבוא "1.0";
 - (ה) בסעיף סיכון 222, במקום "1.3" יבוא "1.0";
 - (ו) בסעיף סיכון 223, במקום "1.6" יבוא "1.3";
- (3) בקבוצה 24, בסעיף סיכון 240, במקום "0.6" יבוא "0.5";
- (4) בקבוצה 25, בסעיף סיכון 250, במקום "1.0" יבוא "0.75";
- (5) בקבוצה 28, בסעיף סיכון 282, במקום "1.0" יבוא "0.75";
- (6) בקבוצה 33, בסעיף סיכון 332, במקום "1.3" יבוא "1.0";
- (7) בקבוצה 35, בסעיף סיכון 351, במקום "2.5" יבוא "2.2";
- (8) בקבוצה 37 —
 - (א) בסעיף סיכון 371, במקום "2.0" יבוא "1.6";
 - (ב) בסעיף סיכון 372, במקום "1.6" יבוא "1.3";
- (9) בקבוצה 39 —
 - (א) בסעיף סיכון 393, במקום "0.75" יבוא "0.5";
 - (ב) בסעיף סיכון 396, במקום "1.6" יבוא "1.3";
- (10) בקבוצה 41, בסעיף סיכון 410, במקום "3.0" יבוא "2.5";
- (11) בקבוצה 61, בסעיף סיכון 613, במקום "1.3" יבוא "1.0";
- (12) בקבוצה 72, בסעיף סיכון 721, במקום "2.5" יבוא "2.2";
- (13) בקבוצה 74 —
 - (א) בסעיף סיכון 741, במקום "3.0" יבוא "2.5";
 - (ב) בסעיף סיכון 742, במקום "1.3" יבוא "1.0";
- (ג) אחרי סעיף סיכון 742, יבוא "743 — בדק מטוסים — 1.0";
- (14) בקבוצה 81 —
 - (א) בסעיף סיכון 811, במקום "1.0" יבוא "0.5";
 - (ב) יימחק סעיף סיכון 817;
 - (ג) במקום סעיף סיכון 818 יבוא:
- "818 שירותי שלטון מקומי שלא סווגו לפי סעיף סיכון 815 — 0.5";
- (15) בקבוצה 82 —
 - (א) בסעיף סיכון 820, במקום "2.5" יבוא "2.2";
 - (ב) בסעיף סיכון 827, במקום "0.75" יבוא "0.5";

¹ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.

² ק"ת 440, תשי"ד, עמ' 650; ק"ת 1254, תשכ"ב, עמ' 1156.

(16) בקבוצה 85 —

- (א) בסעיף סיכון 852, במקום „2.0” יבוא „1.0” ;
(ב) בסעיף סיכון 853, במקום „3.0” יבוא „2.5”.

2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ו באדר ב' תשכ"ב (1 באפריל 1962).
3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח מפני פגיעה בעבודה) (תיקון מס' 2), תשכ"ב—1962”.

תחילה
השם

ח' בניסן תשכ"ב (12 באפריל 1962)
(חמ 75084)

יגאל אלון
שר העבודה

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

תקנות בדבר ביטוח אמהות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 30 ו-115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 6 לתקנות הביטוח הלאומי (אמהות), תשי"ד—1954², בתקנת משנה (א), במקום „שבעים ושבע לירות” יבוא „מאה וששים עשרה לירות”.
2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ו באדר ב' תשכ"ב (1 באפריל 1962).
3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (אמהות) (תיקון מס' 2), תשכ"ב—1962”.

תיקון תקנה 6
תחילה
השם

ח' בניסן תשכ"ב (12 באפריל 1962)
(חמ 75085)

יגאל אלון
שר העבודה

¹ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.
² ק"ת 440, תשי"ד, עמ' 617; ק"ת 1225, תשכ"ב, עמ' 386.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

צו בדבר שינוי שיעור מענק הלידה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30(ב) לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953¹, ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. מענק הלידה הנקוב בסעיף 30(א) לחוק, יוגדל ל-162.50 לירות אם נולד ילד אחד, ובתוספת—50 לירות לכל ילד נוסף שנולד חי באותה לידה.
2. הוראות צו זה יחולו על לידות שאירעו לאחר יום כ"ה באדר ב' תשכ"ב (31 במרס 1962).
3. צו הביטוח הלאומי (שינוי מענק הלידה), תשכ"ב—1961², בטל מיום כ"ו באדר ב' תשכ"ב (1 באפריל 1962).
4. לצו זה ייקרא „צו הביטוח הלאומי (שינוי מענק הלידה) (מס' 2), תשכ"ב—1962”.

מענק לידה
תחילה
ביטול
השם

ח' בניסן תשכ"ב (12 באפריל 1962)
(חמ 750904)

יגאל אלון
שר העבודה

¹ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.
² ק"ת 1225, תשכ"ב, עמ' 386.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

צו בדבר שינוי שיעורי הקיצבה המשפחתית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לתוספת העשירית לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953¹ (להלן — התוספת), לאחר התייעצות בשר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, אני מצווה לאמור:

שינוי שיעורי
הקיצבה
המשפחתית

1. הקיצבה המשפחתית הנקובה בסעיף 1 לתוספת תוגדל —
 - (1) בעד הילד הרביעי — ל" 7.— לירות לחודש ;
 - (2) בעד הילד החמישי — ל" 8.— לירות לחודש ;
 - (3) בעד הילד הששי — ל" 9.25 לירות לחודש ;
 - (4) בעד הילד השביעי — ל" 10.25 לירות לחודש ;
 - (5) בעד כל ילד נוסף מעל לילד השביעי — ל" 11.50 לירות לחודש.
2. תחילתו של צו זה ביום כ"ה באדר א' תשכ"ב (1 במרס 1962).
3. לצו זה ייקרא „צו הביטוח הלאומי (שינוי שיעורי הקיצבה המשפחתית), תשכ"ב—1962”.

תחילה

השם

יגאל אלון
שר העבודה

ח' בניסן תשכ"ב (12 באפריל 1962)
(חמ 750316)

¹ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6; ס"ח 287, תשי"ט, עמ' 160.

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952

צו בדבר פטור בעלי דרכונים מסויימים מהוראות החוק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 (ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952¹, ואחרי התייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לצו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים מסויימים), תשכ"ב—1961², במקום „אל-סלבדור וחוף השנהב” יבוא „אל-סלבדור, חוף השנהב, דהומיי והקהיליה המרכז אפריקנית”.
2. תחילתו של צו זה היא —
 - (1) לגבי דהומיי — ביום ט' באדר ב' תשכ"ב (15 במרס 1962) ;
 - (2) לגבי הקהיליה המרכז אפריקנית — ביום י"א באייר תשכ"ב (15 במאי 1962).
3. לצו זה ייקרא „צו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים מסויימים) (תיקון מס' 2), תשכ"ב—1962”.

תחילה

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

י"ג באדר ב' תשכ"ב (19 במרס 1962)
(חמ 76624)

¹ ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 354.
² ק"ח 1218, תשכ"ב, עמ' 253; ק"ח 1240, תשכ"ב, עמ' 1040.

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו מתן רשיונות יצוא, 1940

תיקון רשיון יצוא כללי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לצו מתן רשיונות יצוא, 1940, אני מתקן רשיון יצוא כללי, תשכ"ב—1961, כך:

1. בפרטים א' ר"ב לתוספת, במקום „25” יבוא „75”.
2. בנספח יימחק „מצרך מוקצה כמשמעותו בצו הפיקוח על המזונות (הקצאת מנות), תשט"ו—1955”.
3. לתיקון זה ייקרא „רשיון יצוא כללי (תיקון), תשכ"ב—1962”.

תיקון התוספת

תיקון הנספח

השם

א. אזור חי
רשות מוסמכת

כ' בניסן תשכ"ב (24 באפריל 1962)
(חמ 74062)

¹ ע"ר 1040, תוס' 2 מס' 982, עמ' 159.
² ק"ת 1227, תשכ"ב, עמ' 416.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לנהריה בדבר המדרת גדר חיה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית נהריה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„עירייה” — עיריית נהריה;
„המועצה” — מועצת העירייה;
„ראש העירייה” — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב לצורך חוק עזר זה;
„בעל קרקע” — אדם המקבל או הזכאי לקבל, הכנסה כל שהיא מקרקע, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו היתה הקרקע נותנת הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הקרקע ובין שאיננו הבעל הרשום, לרבות שוכר ושוכר משנה ששכר קרקע לתקופה שלמעלה משלוש שנים;
„גדר חיה” — שית, מטפס, עץ וכל צמח הגדלים על הגבול, או בסמוך לו, שבין קרקע שיש לה בעלים ובין דרך, או קרקע ציבורית או קרקע המשמשת לצרכי הציבור או קרקע שבחזקת העירייה;
„גיוזום” — גדיעת כל חלק מגדר חיה, בין שורש ובין ענף, החורג מגבול בעל הקרקע שעליה היא גדלה.

הגדרות

¹ ע"ר 1034, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

חובת גיוום	2. בעל הקרקע חייב, בתחום קרקעו, לגזום גדר חיה אם היא מפריעה לתנועה בדרך או לשימוש משקי בקרקע הגובלת אותה.
הודעה	3. (א) לא גזם בעל קרקע, רשאי ראש העיריה לדרוש בהודעה בכתב שיגזום תוך הזמן ובאופן הנקובים באותה הודעה. (ב) קיבל בעל קרקע הודעה כאמור בסעיף קטן (א) הוא חייב למלא אחריה. (ג) היו לקרקע יותר מבעל אחד, רואים את ההודעה שנמסרה לאחד מהם כאילו נמסרה לכולם.
גיוום על ידי ראש העיריה	4. (א) לא מילא בעל הקרקע אחרי הדרישה לגזום לפי סעיף 3, או לא מילא אחריה באופן האמור בהודעה, רשאי ראש העיריה להורות על ביצוע הגיוום כהלכה ולגבות מאותו בעל קרקע את ההוצאות. (ב) חשבון הוצאות חתום ביד ראש העיריה ישמש ראיה חותכת על סכום ההוצאות.
סמכות ראש העיריה להיכנס לקרקע	5. (א) ראש העיריה רשאי להיכנס לכל קרקע בכל זמן סביר כדי לברר אם ממלאים אחרי הוראות חוק עזר זה, או כדי לבצע כל עבודה שראש העיריה הורה לפי סעיף 4. (ב) לא יפריע אדם לראש העיריה להשתמש בסמכותו לפי סעיף קטן (א).
סמכות הודעה	6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדי, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או גשלוה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים, לפחות, הנפוץ צים בתחום העיריה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
ענשים	7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3 וראש העיריה לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשתתו בדיון.
ביטול	8. חוק עזר לנהריה (הסדרת גדר חיה), תשי"ב—1952 ² — בטל.
השם	9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנהריה (הסדרת גדר חיה), תשכ"ב—1962”.

נתאשר.
א' באדר ב' תשכ"ב (7 במרס 1962)
(חמ 84124)

ג ר ש ו ן ט ץ
ראש עירית נהריה

חיים משה שפירא
שר הפנים

² ק"ת 258, תשי"ב, עמ' 746.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לעכו בדבר שימור רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית עכו

חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„עירייה” — עיריית עכו;
„ראש העירייה” — לרבות אדם שראש העירייה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„המהנדס” — אדם שהעירייה מינתה אותו להיות מהנדס העירייה, לרבות אדם שהמהנדס העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;
„רחוב” — דרך, נתיב להולכי רגל, מדרכה, גשר, רחבה או גינה שיש לציבור זכות מעבר בהם, בין שהם מפולשים ובין שאינם מפולשים וכן כל מעבר המשמש או המכוון לשמש אמצעי גישה למספר בתים, לרבות סימני דרך, תעלות, ביבים וחפירות שברחוב או בצדו הרחוב.
2. (א) לא יניח אדם ברחוב ולא יבליט מעל לרחוב כל דבר העלול לגרום נזק לרחוב או להפריע לניקיו או להנועה הציבורי בו, אלא אם דרוש לעשות כן לטענתו או לפריקתו של אותו דבר ולא יותר מן הזמן הסביר הדרוש לכך.
(ב) לא יניח אדם ולא יתלה בחלון, במעקה, בגוזזתרה או בגג, או מעל לרחוב, כל דבר בצורה שיש בו סכנה שיפול לרחוב.
(ג) לא יכסה ולא יחסום אדם תעלה, שוחה או תא בקורת ברחוב.
(ד) על אף האמור בסעיף זה מותרת בניה ארעית לרגל צורך מיוחד, לפי הרשאה בכתב מאת ראש העירייה ובהתאם לתנאי ההרשאה.
3. (א) ראש העירייה רשאי לתת היתר להעמיד ברחוב כסאות ושולחנות לצרכי בית-קפה, וכן הצגת סחורה ברחוב בחזית החנות, לבטל היתר שניתן או להתלותו, וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.
(ב) בעד היתר כאמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרה בסך 12 לירות לכל מטר מרובע לשנה.
(ג) היתר שניתן לפי סעיף זה יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו אלא אם כן בוטל לפי סעיף קטן (א).
4. לא ישנה אדם רחוב, אלא על פי היתר בכתב מאת המהנדס ובהתאם לתנאי ההיתר.
5. לא יכרה אדם שוחה ברחוב, אלא על פי היתר בכתב מאת המהנדס ובהתאם לתנאי ההיתר.
6. אדם הכורה שוחה ברחוב חייב —
(1) להחזיק את מקום השוחה גדור ולציינו בשלטי אזהרה וכן בדגלים אדום-מים ביום ובאורות אדומים בלילה;
(2) לסתום את השוחה ולהחזיר את הרחוב למצבו הקודם עם גמר העבודה או עם פקיעת ההיתר, הכל לפי התאריך המוקדם יותר.

הנדרות

מכשול ברחוב

היתר לבתי-קפה ולחנויות

שינויים ברחוב

פתיחת שוחות

דרכי זהירות בכריית שוחה ברחוב

¹ ע"ר 1934, ה'ס' 1 מס' 414, עמ' 1.

7. (א) המהנדס רשאי לתת היתר לפי הסעיפים 4 או 5 או לסרב לתתו, לבטל היתר שניתן או להתלותו וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם לשנותם או לבטלם. (ב) בעד מתן היתר כאמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרה של 3 לירות.
8. (א) לא יגרום אדם נזק לרחוב. (ב) אדם שעבר על הוראות סעיף קטן (א) חייב לתקן את הנזק.
9. (א) ראש העירייה רשאי לדרוש בהודעה בכתב — (1) מהאנשים שהגישו ממשול ברחוב שלא לפי הוראות סעיף 2, לסלק את הממשול; (2) מהאנשים החייבים לעשות את העבודות המנויות בסעיפים 5, 6, 7, 8, לבצע את העבודות האמורות. בהודעה יצוינו התנאים, הפרטים והדרכים לסילוק הממשול או לביצוע העבודה שקבעם המהנדס באישור ראש העירייה וכן התקופה שבה יש לסלק את הממשול או לבצע את העבודה. (ב) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה תוך הזמן שנקבע בה. לא מילא אדם אחרי הוראות ההודעה רשאי ראש העירייה לעשות את הדרוש ולחייבו בהוצאות הסילוק או הביצוע.
10. (א) ראש העירייה רשאי במקרים דחופים לסלק כל ממשול ברחוב ולבצע כל עבודה מהעבודות המנויות בסעיפים 5, 6 או 8 — בין אם נמסרה הודעה לפי סעיף 9 ובין אם לאו — ולהיכנס לשם כך בשעות היום לכל מקום. סילק ראש העירייה ממשול ברחוב או ביצע עבודה כאמור, רשאית העירייה לגבות מהאדם החייב בסילוק הממשול או בביצוע העבודה את הוצאות הסילוק או הביצוע. (ב) לא יפריע אדם לראש העירייה בתפקידו ולא ימנע בעדו מהיכנס לכל מקום בתוקף סמכותו לפי סעיף קטן (א).
11. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לאדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באתר המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים, לפחות, הנפוצים בתחום העירייה.
12. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף עשר לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה, אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העירייה או אחרי הרשעתו בדין.
13. הסעיפים 69 עד 72 ועד בכלל לחוקי העזר לעיריית עכו, 1938², וחוקי העזר לעכו (שימור רחובות), 1945³ — בטלים.
14. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעכו (שימור רחובות)“, תשכ"ב—1962.

י. ג. ד. ש.
ראש עיריית עכו

נתאשר.
י"ג באדר ב' תשכ"ב (19 במרס 1962)
(חמ 8900039)

חיים משה שפירא
שר הפנים

² ע"ר 1988, תוס' 2 מס' 749, עמ' 47.
³ ע"ר 1945, תוס' 2 מס' 1442, עמ' 907.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגזר בדבר מודעות ושלטים

בחוק סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית גזר חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
"המועצה" — המועצה האזורית גזר;
"ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב;
"פרסום" — הודעת דבר לרבים במסירת תכנון, בכתב או בדפוס, דרך הדבקה או הצגה או הפצה או במסירת תכנון דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה, או כינוצא באלה;
"מודעה" — הודעה שפורסמה;
"שלט" — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע, או כל צירוף של אלה;
"הצגה" — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;
"לוח מודעות" — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקות מודעות או מקום אחר שיחדה המועצה למטרה זו.

הנדרות

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט בתחום המועצה, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט —

טורעה ושלט
טעונים רשיון

- (1) כתובים עברית; או
(2) כתובים בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטחם ואת החלק העליון מהשטח והאותיות העבריות גדולות מהאותיות הלועזיות.
(ב) ראש המועצה רשאי להתנות תנאים ברשיון בעת גתינתו וכן לסרב לתת רשיון.
(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה כל דין אחר.
(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.
(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה עותקים ללא תשלום.

- (ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח המודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

- (ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים שבה ניתן.

3. (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.
(ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.
(ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.
(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.
(ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

אגרות

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 סס' 1184, עמ' 119.

4. הוראות חוק עזר זה אינן חלות על —
 (1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט או של המועצה;
 (2) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.
5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא יכלוך מודעה, שלט או לוח מודעות.
6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים.
 (ב) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי חיים.
 (ג) לא ידביק אדם מודעה, דברי דפוס או כתב פרסומת או דברי תעמולה אחרים על קירות, עמודים וכיוצא באלה, לא יתלם, לא יבליטם, לא יציירם במקומות כאמור ולא יגרום שהפעולות האמורות ייעשו על ידי אחר. הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על הפעולות האמורות שנעשו על לוחות שנקבעו לכך על ידי המועצה.
7. (א) לא יפרסם אדם מודעה, אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.
 (ב) לדרישת ראש המועצה חייב בעל בית הדפוס, שבו הודפסה המודעה, למסור את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.
8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש מאת אדם, שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט.
 (ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאתו אדם.
 (ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות לפי סעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה כאמור.
9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — מודעה על לוח המודעות.
 (ב) המועצה תפרסם מודעה על לוח המודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה האגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
11. חוק עזר לגזר (מודעות ושלטים), תשי"ד—1954² — בטל.
12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגזר (מודעות ושלטים), תשכ"ב—1962”.

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה בלוח מודעות

רוחב בס"מ	אורך בס"מ	
62	93	מודעה גדולה
62	46	מודעה בינונית
31	46	מודעה קטנה
31	23	מודעה זעירה

² ק"ת 472, תש"ר, עמ' 1319.

תוספת שניה

שיעור האגרה
בלירות

(סעיפים 3 (א) ו-9 (ב))

1.1.—	1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה בקולנוע — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע
0.05	2. מודעה המתפרסמת דרך הארה, צביעה, חריטה או כתיבה — לכל שבוע או לחלק משבוע — לכל 100 ס"מ מרובעים
3.50	3. מודעה המתפרסמת על ידי הדבקה על לוח מודעות או במקום אחר — לכל שלושה ימים —
1.20	(1) מודעה גדולה
לכל יום נוסף
2.50	(2) מודעה בינונית
לכל יום נוסף
0.85	(3) מודעה קטנה
לכל יום נוסף
1.20	(4) מודעה זעירה
לכל יום נוסף
0.40	(1) 4. שלט המותקן בשטח התפוס על ידי עסק כששטח השלט במטרים מרובעים (ועד בכלל) — לשנה —
0.75	עד 1
0.25	למעלה מ-1 עד 2
	למעלה מ-2 עד 3
	למעלה מ-3 עד 4
	למעלה מ-4 — לכל מטר מרובע או חלק ממנו
	(2) לכל שלט נוסף — כפל האגרה שנקבעה בפסקה (1).
	5. שלט המותקן מחוץ לשטח התפוס על ידי עסק — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה
25.—	

נפתלי אונגר
ראש המועצה האזורית גזר

נתאשר.
ב' באדר א' תשכ"ב (6 בפברואר 1962)
(חמ 81636)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר ליקנעם בדבר שחיטת עופות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית יקנעם חוק עזר זה:

הגדרות	1. בחוק עזר זה —
"בית שחיטה" — בית שחיטה לעופות;
"עופות" — עופות בית כגון תרנגולות, ברווזים, אווזים, יונים, עופות גביאה ותרנגולי הודו;
"המועצה" — המועצה המקומית יקנעם;
"ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב;
"הפקיד" — הפקיד הוטרינרי של המועצה;
"רופא וטרינרי" — הרופא הוטרינרי של המועצה;
"רשיון" — רשיון שניתן על ידי המועצה על פי חוק עזר זה.
איסור להחזיק בית שחיטה	2. לא יחזיק אדם, פרט למועצה, ולא ינהל בית שחיטה בתחום המועצה.
איסור שחיטה	3. (א) לא ישחט אדם עופות בתחום המועצה, אלא בבית שחיטה המוחזק או המתנהל על ידי המועצה.
(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אדם השוחט עוף לצורך עצמו.
הוצאת עופות שחוטים	4. לא יוציא אדם, לא יגרום ולא יתיר שיוצא מבית השחיטה, עוף שחוט אלא לאחר שנבדק על ידי פקיד או על ידי אדם שהפקיד הרשהו לכך בכתב והוטבעה על העוף החותמת הרשמית של בית השחיטה.
הוצאת עופות מבית השחיטה	5. לא יוציא אדם, לא יגרום ולא יתיר שיוצא מבית השחיטה, עוף שהובא לשחיטה באותו בית שחיטה, בין שהוא חי בשעה הוצאתו ובין שהוא מת, אלא ברשות בכתב מאת הפקיד.
ברימת עופות שחוטים	6. לא יכניס אדם עוף שחוט לתחום המועצה אלא אם כן נבדק העוף תחילה על ידי הפקיד.
חובת רשיון	7. (א) לא ישחט אדם עוף, לא ינקה עוף שחוט ולא ימרוט גוצותיו ולא ייכנס לבית שחיטה אלא לפי רשיון לכך מאת המועצה.
(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על —
(1) הרב המקומי, עובד המדינה או עובד המועצה הנכנס לבית השחיטה לשם מילוי תפקידו;
(2) חבר המועצה הדתית או אדם המועסק על ידיה הנכנס לבית השחיטה בתוקף תפקידו;
(3) מלמד או לומד הלכות שחיטה;
(4) כל אדם אחר שניתנה לו רשות כניסה בכתב מאת ראש המועצה.
מתן רשיון	8. (א) המועצה רשאית, לפי שיקול דעתה, ליתן או לחדש וכן לסרב ליתן או לחדש רשיון לכל פעולה הטעונה רשיון לפי סעיף 7, רשיון שניתן או שחודש יצויין בו היום שבו ניתן ותקפו יהיה מאותו יום.
(ב) בקשה למתן רשיון או לחידושו, תוגש למועצה בכתב.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

- (ג) בקשה לחידוש רשיון תוגש לפחות חודש אחד לפני פקיעתו.
- (ד) המבקש רשיון או חידושו יצרף שני תצלומים שלו, ואחד מהם יודבק ברשיון אם יינתן.
- (ה) רשיון יפקע ביום 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.
- (ו) בעד כל רשיון תשולם אגרה של 50 אגורות.
- (ז) לא יינתן רשיון לאדם שלא מלאו לו 16 שנה ושלא המציא תעודה מאת הרופא הראשי של משרד הבריאות המתווי המאשרת שאינו חולה במחלה מידבקת.
9. (א) המועצה רשאית לבטל רשיון או להתלותו לתקופה שתקבע, אם בעל הרשיון —
- (1) סירב או התרשל לעשות פעולה שהוא מחוייב לעשותה לפי חוק עזר זה ;
 - (2) מנע או הפריע את הפקיד או אדם אחר מלמלא תפקידו בבית השחיטה או בסביבתו ;
 - (3) הפר או לא מילא הוראה של הפקיד או של אדם הפועל בשמו, שניתנה על פי חוק עזר זה או כל הוראה חוקית אחרת שניתנה על ידיהם, הנוגעת להנהלה תקינה של בית השחיטה ולסדר הטוב בו ;
 - (4) נמצא סובל ממחלה מידבקת ;
 - (5) גרם נזק במויד לבית השחיטה או לצידו ;
 - (6) גרם להפרעת הסדר שבבית השחיטה.
- (ב) הפקיד רשאי להתלות רשיון לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום, מחמת אחת הסיבות הנקובות בסעיף קטן (א).
- (ג) אדם שרשינו בוטל או הותלה לפי סעיף קטן (א) רשאי לערער על כך לפני שר הפנים או לפני אדם שנתמנה על ידיו לכך, והחלטתו תהיה סופית.
- (ד) ביטול רשיון או התלייתו על פי חוק עזר זה לא יפגעו באחריות הפלילית של בעל הרשיון לפי סעיף 19.
10. אדם הנכנס לבית השחיטה או הנמצא בתוכו ילבש, לפי דרישת הפקיד, מעטה נקי העומד בפני מים, לפי דוגמה שאושרה על ידי הפקיד, או נעלי גומי, או גם מעטה וגם נעלי גומי ויכבס את המעטה ואת נעלי הגומי במקום, בזמן ובאופן שיקבע הפקיד ; לא יצא אדם את בית השחיטה לפני שפשט את המעטה ונעלי הגומי.
11. עופות שנלקחו לבית השחיטה לשם שחיטה רשאי הפקיד לבדקם, בין לפני הכנסתם לבית השחיטה ובין לאחר מכן, ואם ראה שהם חולים, רשאי הוא לאסור את שחיטתם ולצוות לסלקם מיד מבית השחיטה ולנהוג בהם כפי שייראה לו ; הוצאות סילוקם של עופות או הוצאות הטיפול בהם יחולו על האדם שהביאם לשחיטה ועל בעליהם, על שניהם יחד ועל כל אחד מהם לחוד.
12. הפקיד רשאי לבדוק כל עוף שנשחט בבית השחיטה, ואם מצא בו חבורה או מחלה או שראה חשש שהעוף לא יהיה ראוי לאכילה, רשאי הוא לצוות שהעוף יושמד וייעשה בו כפי שיוורה.
13. לא ישולמו פיצויים בעד עוף שהפקיד נהג לגביו לפי סמכותו בסעיפים 11 ו-12.
14. החלטת הפקיד בדבר מצבם של עופות שנשחטו או שלא נשחטו או בדבר היותם ראויים לאכילת בני אדם היא סופית.

ביטול רשיון

מעטה קבוע
לנכנסים לבית
שחיטה

בדיקת עופות
חיים

בדיקת עופות
שחוסים

פיצויים

החלטת הפקיד
סופית

15. המביא עוף לבית השחיטה לשם שחיטה יודיע לפקיד, אם יידרש לכך, את מקום מוצאו של העוף.
16. לא ישתמש אדם להובלת עופות שחוטים מבית השחיטה אלא בכלי רכב שאושרו על ידי הרופא הוטרינרי בכתב כמתאימים לכך.
17. המביא עוף לבית השחיטה לשחיטה ישלם למועצה אגרת שירותים בשיעור של 12 אגרות לכל עוף, אפילו אם ישתמש הפקיד לגבי העוף בסמכותו לפי סעיף 12.
18. בעד בדיקת עוף שחוט על ידי הפקיד בהתאם לסעיף 6 ישלם למועצה המביא את העוף, אגרת בדיקה בשיעור של שתי אגרות לכל קילוגרם או חלק מקילוגרם.
19. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.
20. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליקנעם (שחיטת עופות)”, תשכ”ב—1962.

נתאשר.
א' באדר ב' תשכ”ב (7 במרס 1962)
(הט 881112)

מאיר בן מאיר
ראש המועצה המקומית יקנעם

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה בדבר הוצאת אשפה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
- „בנין” — בית, צריף, מחסן, בדון, צריפון, פחוק, אוהל, חצר מקורה או חלק מהם, לרבות הקרקע שמשמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או לצורך אחר, ולמעט בית מלאכה או אורווה;
- „בית מלאכה” — לרבות בית תרושת, מוסך וכל עסק סיטוני או מחסן סיטוני;
- „אורווה” — לרבות דפת, לול, מכלאה, דיר וכן כל מקום שמחזיקים בו סוסים, חמורים, פרדים או בהמות אחרות ומשתמשים בו יחד עם אורווה;
- „בכס” — בנין, בית מלאכה או אורווה;
- „אשפה” — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברי זכוכית, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסלתם, קליפות, קופסאות, פחים, סמרטוטים ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;
- „זבל” — גללי בהמה ושאר אשפה של אורווה;

¹ ע”ר 1941, חוס’ 1 סס’ 1154, עמ’ 119.

- „פסולת“ — פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואינה אשפה ולא זבל ;
- „חמרי בנין“ — לרבות החמרים שמשתמשים בהם לבנין, תיקונו, שינויו, הגדלתו או הריסתו של בנין, או בקשר עם אותן העבודות ;
- „בעל“ — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא כוח, כסוכן או נאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים ;
- „מחזיק“ — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון ;
- „המועצה“ — המועצה המקומית עיר-יורעאל—עפולה ;
- „ראש המועצה“ — לרבות כל אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
- „המפקח“ — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מפקח וכן אדם שהמפקח העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.
2. (א) המחזיק בבנין חייב להתקין בו או בחצרו כלי אשפה לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, גודל, חומר, מספר, מקום ושאר תנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם במצב תקין ולתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.
- (ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי האשפה שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.
- (ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה זבל, פסולת או חמרי בנין.
3. (א) המחזיק באוורוה או בבית מלאכה חייב להתקין כלי קיבול לזבל או לפסולת לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, גודל, חומר, מספר, מקום ושאר תנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם במצב תקין ולתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.
- (ב) לא ישים אדם זבל או פסולת אלא לתוך כלי קיבול שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר זבל או פסולת מחוץ לכלי הקיבול.
- (ג) לא ישים אדם לתוך כלי קיבול אשפה או חמרי בנין.
4. לא יוביל אדם, פרט למפקח, ולא יעביר אשפה, זבל או פסולת מנכס לכל מקום אחר אלא לפי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
5. (א) ראש המועצה רשאי לתת היתר לפי סעיף 4, לטרב לתתו, לבטלו, לחלוטין או למשך תקופה מסויימת, או לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.
- (ב) בכל היתר שניתן לפי סעיף 4 ייקבעו —
- (1) השעות שבהן מותר להוציא או להוביל אשפה, זבל או פסולת ;
 - (2) המקומות שאליהם יובלו ויורקו אשפה, זבל או פסולת ;
 - (3) דרכי ההוצאה וההובלה וכן אמצעי ההובלה, צורתם, גדם ומבנם ;
 - (4) תקופת ההיתר.

כלי אשפה

כלי קיבול

העברת אשפה

מתן היתר

6. בעד מתן היתר לפי סעיף 4 ישלם מבקש ההיתר לקופת המועצה אגרה בשיעור של שתי לירות.
7. (א) כל פועלי המועצה שהורשו לכך על ידי המפקח רשאים להיכנס לכל נכס כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת בשעות שיקבע המפקח.
(ב) בעל נכס, או המחזיק בו, יתן גישה נוחה לכלי האשפה או לכלי קיבול לפועלי המועצה ויאפשר להם לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת ללא הפרעה.
8. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל נכס על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא מילא הבעל או המחזיק אחרי דרישת המפקח לפי הסעיפים 2 או 3, רשאי המפקח לבצע את העבודות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל או מאותו מחזיק.
9. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים, לפחות, הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, או תנאי מתנאי ההיתר אשר ניתן לפי חוק עזר זה, דינו — קנס חמישים לירות, ואם עבר על הוראות הסעיפים 2 או 3, והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 8, והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
11. הסעיפים 9 עד 11 לחוקי העזר של המועצה המקומית עפולה, 1939² — בטלים.
12. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לעיריירועאל—עפולה (הוצאת אשפה), תשכ"ב—1962".

י. דו ב נ ו ב

נ ת א ש ר.

א' באדר ב' תשכ"ב (7 במרס 1962) ראש המועצה המקומית עיריירועאל—עפולה
(המ' 831023)

ח י י מ ש ה ש פ י ר א

שר הפנים

² ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 964, עמ' 1095.

